

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

58325

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 02.V.1968 (P 126 757)

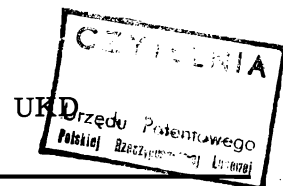
Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 30.X.1969

Kl. 21 g, 11/02

MKP H 01 I

7/00

Współtwórcy wynalazku: mgr. inż. Zygmunt Weydman, dr inż. Tadeusz Niemyjski

Właściciel patentu: Polska Akademia Nauk (Instytut Technologii Elek-
tronowej), Warszawa (Polska)

Sposób wytwarzania kontaktów omowych do kryształów węglika krzemu

1 Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarza-
nia kontaktów omowych do kryształów węglika
krzemu SiC. Wytwarzanie wspomnianych kon-
taktów napotyka na duże trudności spowodowane
zwłaszcza współczynnikiem rozszerzalności term-
icznej oraz koniecznością uniknięcia wytwarzania
się warstewki grafitu pod stopem kontaktowym
w procesie wtapiania stopu do kryształu SiC.

Wynalazek eliminuje powyższe trudności i wy-
różnia się zastosowaniem stopu żelazo-wolfram,
który posiada dobre własności zwilżania (wolfram)
i rozpuszczania (żelazo) węglika krzemu SiC oraz
nie powoduje naprężeń termicznych przy wtapia-
niu. Wykonanie samego kontaktu polega na na-
niesieniu mieszaniny rozdrobnionego żelaza z wol-
framem w postaci zawiesiny koloidalnej na krysz-
tały SiC lub naniesienia na ten ostatni gotowego
stopu żelaza z wolframem i ogrzaniu całości w
atmosferze ochronnej w temperaturze 1600—1800°C,
a w końcu powolnym ochłodzeniu.

Zaletą tych kontaktów jest również to, że pro-
ces wytwarzania ich można prowadzić w tempe-
raturach stosunkowo niskich, tj. około 1600°C, a
pracować mogą od temperatur niskich np. ciekłego
azotu do temperatur wysokich ca 1000°C. Do-
tychczas głównie stosuje się kontakty ze stopu
złoto-tantal lub czysty wolfram. Ze względu na
zastosowanie jako głównego składnika żelaza —
kontakty te są o wiele tańsze aniżeli złoto-tantal
lub czysty wolfram.

2 Należy nadmienić, że znane kontakty złoto-tan-
tal posiadają bardzo dobre własności zwilżania
SiC i przylegają dobrze do powierzchni, jednakże
nie wytrzymują jednak dużych gradientów tem-
peratur i odpadają. Poza tym nie pozwalają na
uzyskanie kontaktów punktowych, co w wielu
wypadkach ma bardzo istotne znaczenie. Czysty
wolfram wymaga wysokich temperatur przy wta-
pianiu, a to z kolei może mieć ujemny wpływ na
parametry przyrządu wykonywanego często po-
niżej tych temperatur.

W zależności od potrzeb przygotowuje się stop,
przy czym dla kontaktów o większych powierzch-
niach przygotowuje się stop o większej zdolności
zwilżania przez zwiększenie składnika wolframu
do około 30%, żelaza 70%. W celu wykonywania
kontaktów punktowych zwiększa się ilość żelaza
do około 90%, wolframu — 10%. Ze względów
czysto praktycznych wygodne jest sporządzenie
odpowiedniej pasty zamiast stopu.

W tym celu stosuje się mieszaninę drobnych
opilków żelaza oraz wolfram w postaci proszku
w zawiesinie koloidalnej. Użycie pasty pozwala
uniknąć stosowania, często pracochłonnych, kaset
grafitowych.

Wykonanie kontaktu polega na nałożeniu pasty
lub kawałka stopu na kryształ SiC, umieszczenie
w piecu z atmosferą ochronną np. wodoru, stop-
niowym podgrzewaniu do temperatury 1600—
—1800°C i powolnym ochłodzeniu.

Przykład. W małym naczyniu miesza się 100 mg opiłek z miękkiego żelaza z 25 mg proszku wolframowego. Do mieszaniny dodaje się kolodium w eterze lub kroplę oleju parafinowego. Po wymieszaniu uzyskuje się gęstą maź. Na kryształ SiC nakłada się kropelkę mazi całość umieszcza się w piecu, podnosi stopniowo jego temperaturę do 1600°C. Tę temperaturę utrzymuje się w czasie 2—3 minut, następnie powoli chłodzi. Na kryształach SiC powstaje wtopiona kulka o średnicy zbliżonej do wymiarów nałożonej kropli mazi.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania kontaktów omowych do kryształów węgliku krzemu przez naniesienie masy na tenże kryształ, **znamienny tym**, że jako masę kontaktową stosuje się mieszaninę i/lub stop wolframu z żelazem, zaś po naniesieniu jej na kryształ całość podgrzewa się do temperatury 1600—1800°C w atmosferze ochronnej, a następnie powolnie chłodzi.
2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że masę kontaktową stosuje się w postaci zawiesiny koloidalnej o konsystencji pasty.